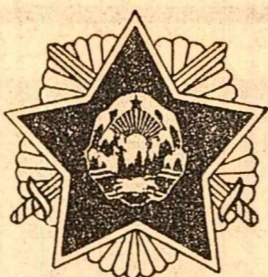

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6923

Vineri 18 martie 1966

4 PAGINI - 30 BANI

IN PAGINA A III-A

București,
Geneva, Paris

Comemorarea

a 25 de ani
de la moartea
lui Nicolae Titulescu

OPINII ȘI PSIHLOGIA VÂRSTELOR

Ursula ȘCHIOPU

În lucrările teoretice cu privire la conduita morală a oamenilor se formulează în mod concis și în numeroase idei importante sub formă de desiderate care servesc practicii educative, dar în genere viața creează mult mai nuanțat și particularizat dileme, situații complicate de care educatoarea și părinții nu pot să nu țină seama.

Cu toate diferențele în dezvoltarea psihică există și unele asemănări pe parcursul vîrștilor între capacitățile psihice de a cunoaște lumea și viața și de a reacționa moral. La diferitele vîrștile anumite aspecte ale moralei practice capătă o deosebită importanță. De pildă, nu întâmplător copiii din clasele a IV-a și a V-a evocă la tot pasul „cuvîntul de onoare” spre a fi crezuți. Oricît ar părea de ciudat, la această vîrstă cuvîntul de onoare devine argument de maximă autoritate în relațiile sociale ale copilului, deoarece capătă valoare morală și semnificație pentru personalitatea lui în formație. Sau un alt exemplu. Analizîndu-se cazurile de abateri de la disciplina care sînt de regulă puse în discuția consilierii pedagogice s-a văzut că obrăznicile mîrșne sînt mai mult specifice copiilor din clasa a VII-a. Și aceasta nu întâmplător. La această vîrstă se amestecă încă forța tentativelor caracteristice conduitei copilărești cu o tăcere interioară. O anumită pornire spre independență se manifestă prin participarea la colectivele egalitare, de același sex, care creează cadrul necesar pentru amestecul mozaic de trebuințe și reacții puse în discuție cu unele specifice mentalității adulte.

Apoi, cu trecerea anilor conduita se complică. Participarea la viața socială capătă noi dimensiuni morale și o perspectivă mai largă. Poate că momentul cel mai semnificativ pentru a ilustra relația dintre morală și psihologia

vîrștilor îl constituie adolescența. La 16-17 ani, apare o perioadă și o zonă de dezvoltare în care adolescenții discută între ei despre valoarea morală a faptelor, antrenînd adesea adulții în controverse aprinse. Am auzit o dată o interminabilă discuție ce diseca modestul act al ridicării minii la lecție. Ce se poate crede despre un elev bun, care ridică mina la fiecare întrebare? I se mai poate spune că e modest? Dar dacă nu ridică mina la lecție niciodată, trecînd peste un act tradițional, nu manifestă oare îngîmfare? În același sens discuțiile se referă și la problema de alt gen. Cine este mai corect, cel care știind că nu va putea realiza o sarcină concretă spune de la început aceasta sau cel care se străduiește, promite și nu reușește. Cum e moral să califici calitatea muncii, numai după posibilitățile omului sau numai după rezultatele ei. De ce în unele cazuri acțiunea perseverentă a oamenilor se numește voință, iar în altele încăpăținare? Astfel de discuții par puerile, dar poziunea cu care se duc la 17 ani arată că aceasta este vîrștea complicată la care are loc trecerea de la morală alb-negră la morală complexă, practică, analizîndu-se mobilurile. La această vîrstă se constituie dorința de a înțelege ce este moral, în condițiile celei mai variate.

Talburătoarea vîrstă a adolescenței pune întrebări vieții, societății, viitorului. Uneori, întrebările se pun nesigur, mai timid, altele zgomotos, căuștînd și pipăind discursiv sau mental semnificația mesajelor a acțiunilor sociale și chiar a celor mai individuale sau solitare. Se construiește, astfel, treptat, osatura stilului și concepției morale conștiente și concomitent, responsabilitatea morală, profund impregnată de capacitatea de a discerne din

(Continuare în pag. a II-a)

De ce nu-și îndeplinește planul Uzina de prelucrare a maselor plastice — Iași

Uzina de prelucrare a maselor plastice din Iași a încheiat anul 1965 cu indicatorul producție marfă neîndeplinit. Tot anul trecut, capacitățile de producție au fost utilizate incomplet. Ca urmare, nu s-au fabricat aproape 1.600 tone mase plastice prelucrate. Pată de această situație nesatisfăcătoare, se impun măsuri eficiente pentru ca în 1966 planul să fie îndeplinit ritmic, lună de lună, la toți indicatorii. Din păcate, conducerea întreprinderii, organizația de partid nu au procedat așa cum cere situația creată. Consecința? Pe ansamblul lunilor ianuarie și februarie n-a fost realizată nici producția globală planificată și nici producția marfă. Productivitatea muncii a rămas sub prevederile cu aproape 25 la suta. Evident, nu s-au îndeplinit nici producția marfă vîndută și încasată, nici indicatorii financiari.

Care sînt cauzele acestei situații? Conducerea uzinei și comitetul de partid înclină să argumenteze cu motive „obiective”, fără a vedea deficiențele de sub ochii lor. Se lărgănează aplicarea unor măsuri hotărîte care să permită îmbunătățirea organizării producției, folosirea utilajelor la întreaga capacitate, utilizarea rațională a forței de muncă. Este adevărat că uzina a întâmpinat anumite greutăți pricinuite de aprovizionarea defectuoasă cu materie primă. În ianuarie i-au lipsit cîteva sortimente — polietilena de joasă presiune rigidă, nelivrată la timp de Baza nr. 2-București — plasticizantul diacil. Răspunderea pentru aceasta revine, desigur, direcției generale de resort din Ministerul Industriei Chimice, care cunoștea de multă vreme situația, dar nu s-a îngrijit să asigure unei astfel de materii prime. Au mai intervenit și unele schimbări în sortimentele planificate — cum s-a întîmplat cu aproximativ 40 de tone folie vacuabilă.

Cu toate acestea, chiar și un specialist își poate da seama că la uzina din Iași nu motivele „obiective” precumpănesc în ansamblul cauzelor care au determinat neîndeplinirea planului la toți indicatorii. Izvorul persistenței deficiențelor trebuie căutat în mentalitatea greșită a conducerii uzinei de a invoca drept cauză principală lipsurile din afară, și de a se rezuma în fața problemelor neajunsuri. În uzină nu s-a ajuns încă la o organizare temeinică a producției pînă la ultimul loc de lucru. Producția desfășurîndu-se în flux, pe sectoare distincte — corpuri suflate, țevi p.v.c., covor și folie de polietilenă — s-ar părea că nu se mai ridică probleme de organizare. Aceasta este, de altfel, convingerea conducerii fabricii. Totuși, au loc dese stagnări ale producției cauzate de întreruperile în funcționarea utilajelor, de fluctuația din echipele și bri-

găzile de muncitori, de faptul că cele 480 de minute afectate zilnic producției nu sînt folosite productiv. Este timpul ca inginerii coordonatori de schimb să privească cu mai multă răspundere organizarea producției, aprovizionarea ritmică cu materie primă și materialele a secțiilor de fabricație, întărirea disciplinei în muncă. Ar fi bine, de asemenea, să se analizeze sistematic modul de utilizare a timpului de lucru,

Ing. Gheorghe CIOACA
secretar al Comitetului
orășenc Iași al P.C.R.

(Continuare în pag. a III-a)

Nu sînt multe zile de cînd, în imensa rotundă a Pavilionului Expoziției Economiei Naționale, în timpul Congresului, cooperativa agricolă de producție din Grîndu a primit, alături de alte cooperative frunțose, „Ordinul Muncii clasa I”. Un sal onorific și oamenii săi minunai ieșeau astăzi din modestia și anonimat, cu o notorietate inedită, cu o faimă care face ca acest toponimic, „grîndu”, să capete dintr-o dată strălucire nouă — nu numai pentru agronomie și reportaj, ci pentru toți cei care se gîndesc cu simț și recunoștință la cei ce, semănînd grîul în pămînt, ne așează zilnic pe masă cîte o plină rîmenă.

Seful, situat în inima Bărgănelului, le întîmpină de departe ca un orășel: acoperișurile de tablă zincată străluciau în lumina soarelui, figurile unor numeroase clădiri mari aduceau cu amănuntele unui peisaj de burg, iar turla unui castel de apă ne amintea că și aici, ca în oricare sîlepă, apa este o comoară. Cele cîteva zeci de clădiri ale sectorului zootehnic erau perfect aliniate la marginea satului, constituind un carlier bine delimitat între cîteva drumuri străjuite cu puieți de pomi fructiferi.

Președintele cooperativei agricole de producție nu se găsea la sediu. L-am căutat vreme de două ceasuri, dar în zadar. Întîmplarea mi-a scos în față pe unul dintre oamenii de care aveam trebuință. E vorba de bătrînul Niță Zamfir, în vîrstă de 67 de ani, astăzi pensioner. El a fost primul președinte al cooperativei agricole de producție, de la înființare. El a scris și semnal, în 1950, cererea de înscriere nr. 1 și nimeni altul n-ar putea mai bine ca el să povestească drumul parcurs din 1950 pînă azi.

— Ei da, spuse el, am primit acum „Ordinul Muncii clasa I”. Și știți ce înseamnă asta? Știți cum vedem noi această onoare? — În timp ce discutăm cu el de la început pînă azi. Iată cum: Am pornit, poate că nici nu ne credeți, numai cu trei pluguri, șase otele și o singură vacă. O singură vacă. Asta era tot sectorul nostru zootehnic. Acum avem 640 bovine, 3.500 oi, 2.800 porci, 220 stîlpi, 7.000 păsări-măcă și 12 incubatoare electrice la care scoatem anual peste 80.000 de pui... — În timp ce discutăm cu

trebuie să-o înveți și din cursuri, dar și lîngă plugul tractorului, lîngă combină și lîngă sacul cu îngrășăminte chimice. În lot acest timp, de la înființarea cooperativei agricole de producție pînă azi, absolut toți țărani cooperatori au căpătat ardoarea, disciplina și curiozitatea unor elevi. Am învățat agricultura așa cum cineva ar învăța o meserie nouă, grea și frumoasă.

— Ialomița e la 25 km departe de noi — zise din nou Anghel Mircea — și n-am fi putut aduce apa cu sacaia. Am hotărît să folosim pinza de ape freactice și am început să forăm puțuri. Azi avem 32 de finții, din adîncul cărora scoatem apa cu ajutorul electropompelor. Azi avem irigate astfel 52 hectare, dar continuăm să forăm finții și în 1970 vom avea 300 de hectare irigate.

— Da, zise rîzînd ușor Niță Zamfir. L-am îmbrăcat pe sfințul Ilie în salopetă, l-am pus să sape finții și l-am angajat mecanic la pompa...

Gluma fostului președinte mi se pare ploresc. E momentul cînd în încăperea înfrî și alții țărani cooperatori, veniți cu diverse treburi. Pe înecut, convorbirea capătă astfel caracterul acelei mormone specii ziaristice pe care o denumim printr-un eufemism diplomatic: „masă rotundă”.

— lă-l pe Cristache D. Vasile, „bascului” din 1960, tîrînd cîtele printr-o surprinzătoare sensibilitate de poet:

— Odiñoară umblam cu ciurul după mălai de imbrumul. Păi știți dumneavoastră cîl potop de cereale am cîntărit la basculă pînă azi? Peste 7 milioane kg de porumb și peste 4 milioane kg de grîu. Asta înseamnă o mare bogăție...

— Și, ca și cînd n-ar fi vrut să-și asume meritul singur, întrebă pe agronomul N. Aloman:

— Spuneți dv. tovarășe inginer, ce recolte am avut anul trecut?

Agronomul, enumeră cifrele: 2.967 kg grîu la hectar, 3.200 kg porumb, 24 mi kg sîclică de zahăr, 2.267 kg floarea soarelui. Cooperative noastră este „punct” de sprijin al institutului de cercetări zootehnice din București. Noi am alcătuit lucrări importante de cercetare privind organizarea muncii în brigăzile de creștere a păsărilor, privind eficiența nutrețului verde pentru hrana păsărilor. De asemenea, am învățat foarte mult din schimbările de experiență organizate de cooperativele agricole de producție din

(Continuare în pag. a II-a)

ELOGIU HĂRNICIEI

Petru VINTILĂ

Fiecare din cele peste 1.200 de familii din Grîndu se consideră că poartă această distincție.

Era o mîndrie cuceritoare în cuvintele sale, un orgoliu care-l stătea frumos și de care el însuși părea emoționat cu simplitate și bună cuvință. „Va să zică asta dorii să afeți, zise bătrînul în continuare. Cum am mers pe drumul nostru

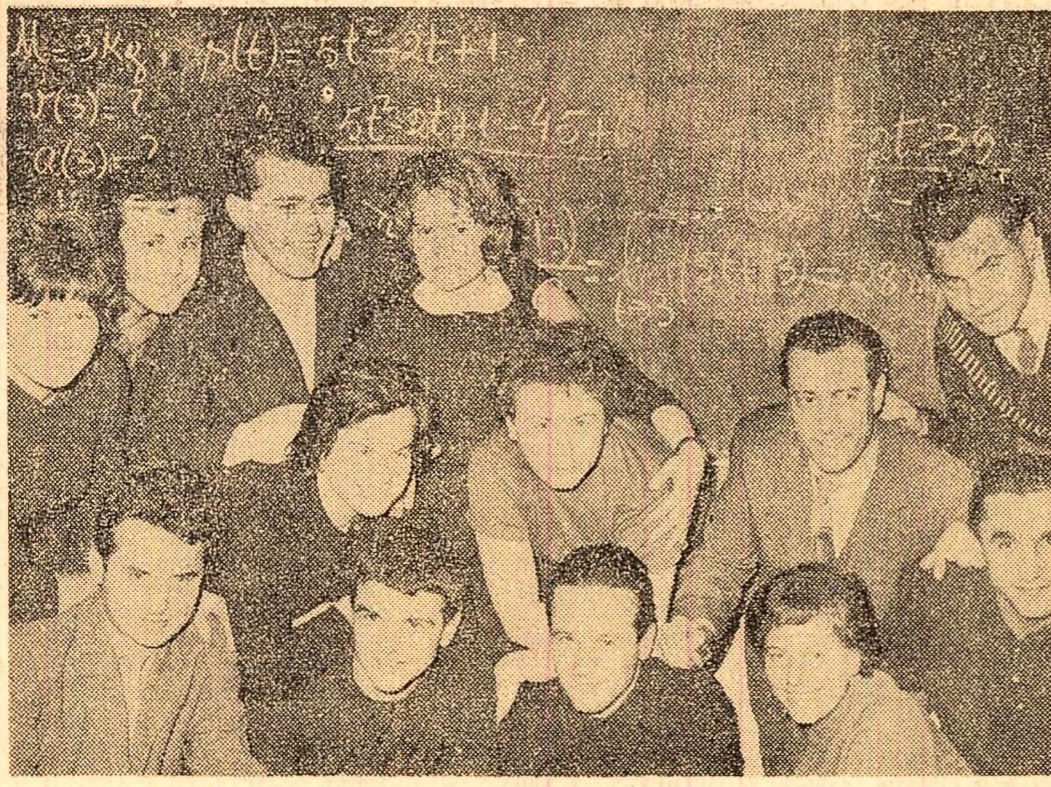
primul președinte, un bărbat îndesat, micuț de statură, înfrî în cameră.

— lă-l pe tovarășul președinte, zise bătrînul Niță Zamfir, luminîndu-se la față, ca și cînd evocările sale locmai asta așteptau, confirmarea președintelui.

Președintele Anghel Mircea Dan, mi se pare a fi mai degrabă un agronom decît țărăn. E deputat în Marea Adunare Națională; se observă cîl de colo, încă de la primele cuvinte și gesturi, faptul că în agricultură se află acasă, într-un univers familiar și cunoscut.

— Secretul succeselor noastre? repelă ca un ecou întrebarea. Se gîndește, își aprinde o țigară, trimite un caier de fum spre plafon și spune pe tonul unui om care vrea să elimine vorbele de prisos:

— Este de față și tovarășul Zamfir. E bătrîn și a văzut mai multe decît noi. Cînd el a fost președinte, eu eram brigadier. Ce șiam noi odiñoară? Abia șiam să gospodărim lotul nostru de un hectar sau două. Și deodată ne-am trezit în fața unor probleme de loc ușoare. Am devenit stăpînii unei întinderi de peste 4.000 de hectare și noi nu aveam decît o uriașă energie atunci desfersecată, o polă de lucru grozavă, o mare speranță în puterea noastră unită. Lucrurile s-au petrecut așa: în primul rînd am înțeles că agrotehnică nu este o teorie, o știință moartă, ci o realitate pe care

Fruntași în muncă și la învățătură. (Elevi ai clasei a XI-a, de la cursul seral al Școlii medii nr. 32 din Capitală) Foto: R. Costin

E UȘOR SĂ FII TÎNĂR?

A existat în epoca noastră o imagine romantică a tineretului, înălțat oarecum spectaculos, cu țorțe în mîini și plete în vînt. Într-adevăr, romantismul e una din sevele tineretului, visul e una din țările virsiei. Dar cînd începi să construiești acest vis e ușor, oare, să îi tînări? Brigadierii de la „Bumbesci-Livezeni” au muncit mai mult cu tîrnăcopol și lopata. La Bicaz, tinerii au învățat să lăsească excavatorul, la Borzești, legile și reacțiile chimice. Tineretea mers-a calitizat „din mers” a sul de la an la an (treptele răspunderii, pentru că l s-au încredințat, de la an la an sarcini din ce în ce mai însemnate. A fost greu, sau ușor? Romantismul a devenit mai puternic și mai dinamic tocmai pentru că a câștigat adîncimile certitudinii, pentru că se verifică ceas de ceas în procesul unei munci creatoare.

Am descoperit acest romantism profund autentic în multe întreprinderi din țară. De la elevii școlii profesionale la inginerul abia intrat în uzină, optimismul și vîrștea se realizează

cu mîini sigure și pricepute, cu o minte ageră și îndrăzneală. Știind că tineretea și tineretul sînt omniprezente am ales o veche întreprindere bucureșteană. Uzina „Vulcan” a fost înlemăiată în 1904, dar media de vîrstă a muncitorilor de aici nu depășește 30 de ani. Nu e oare încă o dovadă a răspunderii ce le sînt încredințate tinerilor?

Dar să le dăm cuvîntul. — La 1 noiembrie 1963, ziua în care am pașit pentru prima oară pragul uzinei, după ce mi s-a spus ce am de făcut mi-am pus mîinile-n cap. A fost, cred, cea mai grea zi din viața mea, spune Dumitru Țîntea, inginer. Am jurat la început că dispecer, apoi ca tehnolog, de două luni sînt sel de atelier. Singura nemulțumire care mă urmărește de la o vreme e timpul. Am senzația că timpul se condensează, se contractă, și asta nu numai la slîșit de trimestru. Am lăcut un calcul riguros: ni-ar trebui o lună de 35 de zile pentru ca să realizez tot ceea ce îmi propun. Ce îmi propun? În pri-

mul tînd să mă urmez o facultate: fizic-matematic. Mi s-a spus că nu preare legătură cu meseria mea, dar cred că viața trebuie privită în perspectivă și respectivă nu poate fi înălțată de laptul imediat. Evoluția propriei noastre uzine spune mai mult decît vorbele mele. — Nu departe de noi, mari cazane pentru centrale de termocare, utilaje pentru extracția petrolului, construcții metalice aștern umbre imense pe zidurile halelor. E ușor să îi tînări în acest univers de oțel și fier în continuă tăcere și mișcare? — Lucrez la producția pentru export și sînt secretar al organizației U.T.C. din secție, spune Iăcubescu Floarea Tanase. De ce am pus mîna alături de sarcina obștească? Pentru că prin activitatea organizației noastre am descoperit ce mare rol educativ poate avea o sarcină de producție. Am dezbătut de multe ori problema calității și am reu-

Paul DIACONESCU
(Continuare în pag. a II-a)

PRIMIRI DE CĂTRE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit joi pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Elveției la București, Charles-Albert Dubois.

În aceeași zi, președintele Con-

siliului de Miniștri al Republicii Socialiste România a primit ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei la București, Olof Gustav Bjurström.

La primiri a fost de față George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe. (Agerpres)

NOTE DE DRUM DIN R. P. BULGARIA

FAIMA NOUĂ A UNOR VECHI TRADIȚII

Atenția călătorilor pe meleagurile Bulgariei pristenle le e atrasă atît de frumusețea peisajului ce-l înfrînesc, cît și de transformările înnoitoare datorate hărnicii și priceperii omului. Deslășurînd eforturi pline de însuflețire pentru traducerea în viață a sarcinilor tratate de Partidul Comunist Bulgar, oamenii muncii au obținut însemnate succese în sporirea forțelor de producție, industrializarea socialistă a țării și dezvoltarea agriculturii, în înflorirea întregii economii. Din fabrici și uzine se anunță mereu noi realizări în diverse ramuri ale industriei, a căror creștere determină adînci prefaceri în viața social-economică a țării.

Cele cîteva zile petrecute în R. P. Bulgaria ne-au prilejuit cunoașterea unor dintre realizările dobîndite în domeniul agriculturii, la care ne vom referi în rîndurile de față.

În ultimii ani, mai toaste din cîrămidă, cu acoperiș de țigle sau olane, sînt aspectușoare și sănătoșoare. Din loc în loc se remarcă clădiri cu etaj, semn al tendinței de economisire alit a terenului, cît și a unor materiale de construcție. Întîlnim numeroase obiective social-culturale noi — școli, magazine, dispensare și adesea săli de sport.

De o parte și de alta, seoseau este străjuită de înfrînse plantații de vii și pomi, se zăresc scîlpind în soare oglinzile schimbătoare ale lacurilor de acumulare. Apa acestora, adunată în perioada cu precipitații bogate, constituie o sursă de seamă a recoltelor bogate care se obțin pe suprafețele irigate. În țara vecină, irigațiile au vechi tradiții. Dar în trecut suprafața terenurilor irigate era foarte redusă, iar utilajele folosite în acest scop erau, în cele mai multe cazuri, rudimentare. Prin unele sale se mai păstrează roata de lemn, așa-numitul „dolap”, locul lor în udarea grădiniilor i-au luat putericele stații de pompare, care sorb apa din rîuri și bazine de acumulare. Gazele ne relatează că numai pe cursul afluenților

Toaleta de primăvară a pomilor Foto: M. Cloc

VIATA INTERNAȚIONALĂ

Mișcarea revendicativă a oamenilor muncii în țările capitalului

• 360 000 de feroviari francezi au declarat o grevă de 40 de ore. Activitatea principalelor gări pariziene a fost paralizată

• În Grecia continuă grevele țărănilor cărora li s-au alăturat alte categorii ale populației

DISENSIUNILE DIN N. A. T. O.

În timp ce în capitalele occidentale continuă discuțiile în jurul poziției adoptate de Franța, agenția Reuter anunță că președintele S. U. A. și-a contramandat proiectata vizită în Europa

C. BORDEIANU
(Continuare în pag. a III-a)

95 de ani de la COMUNA DIN PARIS

În urmă cu 95 de ani, la 18 martie 1871, proletariatul Parisului a doborât la putere guvernul burghez reacționar și a îndalțat, decupându-l de la putere, steagul roșu al revoluției proletare. Cîteva zile mai târziu, la 28 martie, poporul înarmat a cucerit în Piața Primăriei proclamarea unei forme de stat necunoscute pînă atunci în istorie — Comuna, a cărei forță conducătoare era clasa muncitoare.

Comuna din Paris a avut o existență scurtă, de numai 72 de zile. Ea a înscris însă o pagină de nepieritoare glorie în istoria proletariatului Franței și a clasei muncitoare internaționale, a întregii omeniri progresiste.

Comuna a fost rezultatul luptei eroice a proletariatului parizian, în condițiile dezvoltării mișcării muncitorești, sub influența ideilor răspândite de Internaționala I. Premisele nemiloșite ale apariției Comunei sînt legate de ascuțirea contradicțiilor de clasă din sinul societății franceze, de criza politică și economică prin care a trecut Franța în urma gravelor înfrîngerii suferite în războiul cu Prusia, izbucnit în iulie 1870. Capitularea unui marș pînă la armata franceză, înaintarea fulgerătoare a armatei germane pe teritoriul francez au făcut să crească revolta muncitorilor și a maselor largi împotriva putredului regim imperial, care adusesse țara la un pas de dezastrul național.

Se crease în mod obiectiv o situație în care apărarea independenței naționale a devenit imposibilă fără lichidarea puterii burgheze.

Sub puternica presiune a populației muncitoare a Parisului, care înconjurase și pătrunsesse în sala unde avea loc adunarea Corpului legislativ, la 4 septembrie 1870 a fost răsturnat imperiul și proclamată cea de-a treia Republică. La putere a venit însă un guvern burghez reacționar. Insuflit de patrosimul fierbinte, proletariatul parizian a luat asupra sa apărarea capitalei asediata de prusaci, înrolându-se în batalioanele Gărzii naționale.

Ziua de 18 martie, 1871, cînd guvernul reacționar a încercat să dezarmeze muncitorii, trimițînd trupe în cartierul Montmartre și în alte cartiere muncitorești pentru a confiscă tunurile Gărzii naționale, a constituit începutul insurecției proletare. La chemarea Comitetului Central al Gărzii naționale, batalioanele muncitorești au ocupat prefectura de poliție, clădirile unor ministere și alte instituții publice. În fața acestei situații, guvernul burghez a fugit la Versailles. Proletarii din Paris — se arăta într-un manifest al Comitetului Central al Gărzii naționale, în fața trădării claselor dominante, au înțeles că „este datoria lor cea mai înaltă și dreptul lor absolut să se constituie stăpîni ai propriei lor soarte și să preia puterea de stat”. Pentru prima oară în istorie, puterea de stat trecuse în mâinile proletariatului, devenit, din clasă asuprită, clasă dominantă.

Din prima zi a instaurării ei, Comuna și-a manifestat caracterul ei de clasă ca formă a dictaturii proletariatului. Sîntînd vechiul aparat de stat care slujise la asuprirea poporului, ea a creat un stat de tip nou, proletar, consecvent democratic, a desființat armata burgheză, înlocuind-o cu înarmarea generală a poporului. Comuna în-

trunea în sine atît puterea legislativă, atît și pe cea executivă, elaborînd legi și asigurînd aplicarea lor prin comisiile formate cu precădere din oameni ai muncii.

Și în domeniul social-economic, Comuna a luat o serie de măsuri în favoarea maselor largi muncitoare. Ea a trecut în proprietatea statului întreprinderile părăsite sau închise de patroni, a organizat controlul muncitoresc asupra producției în unele întreprinderi mari, a desființat sistemul amenzilor cu ajutorul cărora patronii jefuiau pe muncitori, a emis unele decrete cu privire la protecția muncii etc. Școala a fost separată de biserică, iar biserică de stat, a fost introdus învățămîntul gratuit. Opera creatoare a Comunei s-a reflectat și în dezvoltarea inițiativelor muncitorești, organizate în sindacate, cluburi muncitorești, organizații de femei etc.

Comuna a săvîrșit însă și unele greșeli, explicabile prin lipsa de maturitate politică a proletariatului, prin inexistența unui partid revoluționar, care să îndepinească rolul de stat major al luptei revoluționare. Astfel, ea n-a pornit ofensiva împotriva forțelor contrarevoluției concentrate la Versailles, dîndu-le posibilitatea să treacă la contraofensivă. Comuna nu a reușit să coordoneze lupta muncitorilor parizieni cu acțiunile revoluționare ale muncitorilor din celelalte orașe, să încheie legături strîns cu țărînimca, aliatul de bază al clasei muncitoare, să ridice la luptă, în epuizarea ei, majoritatea poporului.

Toate acestea au înlesnit înfrîngerii de către burghezia franceză a contrarevoluției, care a acționat în strînsă alianță cu Prusia militaristă. În fața forțelor contrarevoluției, cu mult superioare din punct de vedere numeric și militar, care au asediat Parisul, muncitorii au apărut Comuna cu un eroism cu adevărat legendar. Abia după multe care au durat o lună, armatele contrarevoluției au reușit să pătrundă în Paris, dar chiar și atunci comunarzii au continuat lupta. Ei au ridicat aproape 600 de bariade, apărînd cu prețul sîngelui cel mai viu și fiercăr cartier, fiecare stradă. Femeile luptau cu dirzele alături de soții lor. La 28 mai 1871, după 7 zile de îndrăznețe lupte de stradă, rămase în istoria Franței sub denumirea de „săptămîna sîngeră din mai”, la cîmîntul „Père Lachaise” au fost executat ultimii apărători ai Comunei — ultimii din cei aproape 30.000 de parizieni căzuți în lupta cu contrarevoluția. Alți 50.000 au fost internatși sau trimiși la muncă silnică.

Existența și lupta eroică a Comunei au avut un puternic ecou în lumea întreagă, au trezit pretutindeni imensa admirație a subteritorilor de libertate și progres. Pe bariadele Parisului au luptat pentru apărarea Comunei revoluționari și democrați străini, printre care și români, ca Ioan Cernătescu, matematician, Constantin Cantacuzino, Dimitrie Dobrescu și alții.

Marele nostru poet Mihail Eminescu a închinat Comunei clocoțitoarele versuri din „Împărat și Proletar”. În paginile a numeroase publicații românești — printre care

„Telegraful”, „Federatiunea”, „Albina”, „Gazeta Transilvaniei”, „Familia” etc. — au apărut știri și comentarii ale evenimentelor din Paris, în care se exprima simpatia față de lupta comunarilor. Exemplu eroic al luptei apărătorilor Comunei a stimulat activitatea primelor cercuri socialiste și muncitorești din țara noastră. An de an ele aniversau Comuna din Paris ca o sărbătoare internațională a clasei muncitoare.

Comuna din Paris a înfățișat spiritul de luptă al muncitorilor de pretutindeni.

Experiența Comunei a avut o însemnă însemnătate pentru mișcarea muncitorească internațională. Marx și Engels, contemporanii ai Comunei, și mai târziu Lenin au dat o mare contribuție analizei acestei experiențe istorice, desprinzînd din ea concluzii de o deosebită însemnătate pentru dezvoltarea teoriei revoluționare. Învățămintele Comunei au contribuit la fundamentarea unor adevăruri de bază ale marxism-leninismului, ca necesitatea instaurării puterii clasei muncitoare — premisă esențială pentru construirea noii ordini — (tăruiri alianței proletariatului cu țărînimca largă ale celor ce muncesc și în primul rînd cu țărînimca sărăcită, care în fruntea clasei muncitoare și națiunile opresite, istorice și naționale ale țării respective a fost de o însemnătate esențială pentru desăvîrșirea victorioasă a revoluției socialiste și construirea noii ordini în țările socialiste.

În zilele noastre, idealurile care au însușeșit, acum 95 de ani, lupta eroică a comunarilor, cu triumf în numeroase țări ale lumii. Ceea ce pe vremea Comunei din Paris părea ca un „asalt din cerului”, a devenit o realitate vie, intruchipată în sistemul mondial socialist, care cuprinde peste un sfert din suprafața globului și o treime din omenire.

În 1959 cînd am început să lucrez în laborator făcînd doar cîțiva ani de muncă, în fruntea laboratorului Maria Lambrache. Acesta era ritmul și mi se părea destul de greu. Acum la, în medie, 50 ani de zile zînc și curios lucru, mi se pare ușor. Nu știu cum să-mi explic acest sentiment. E adevărat, am urmat un curs de cursuri de specializare. Dar și analize au devenit mai delicate, iar aparatul mai modern, mai complicat. Poate că tocmai satisfacțiile mai mari îmi dau sentimentul că ceea ce fac și e ușor ușor. Nu știu.

„E ușor să fii tînar?” — Am fost sînd în uzină, am plecat și apoi m-am întors ca director la școala profesională, cu diploma de inginer tehnolog, spune Vasile Popa. De la sudură la pedagogie a fost un drum simplu. Mă întreb uneori dacă n-am trecut printr-o repede de la o calificare la alta. Mă sperie uneori răspunderea față de elevi, mai ales cînd constat, și asta se întîmplă aproape zilnic, progresul tehnic al uzinei, pretențiile impuse de noile produse, de noile utilaje perfecționate. Nu e o răspundere concretă, legată de o lucrare,

„E ușor să fii tînar?” — Am fost sînd în uzină, am plecat și apoi m-am întors ca director la școala profesională, cu diploma de inginer tehnolog, spune Vasile Popa. De la sudură la pedagogie a fost un drum simplu. Mă întreb uneori dacă n-am trecut printr-o repede de la o calificare la alta. Mă sperie uneori răspunderea față de elevi, mai ales cînd constat, și asta se întîmplă aproape zilnic, progresul tehnic al uzinei, pretențiile impuse de noile produse, de noile utilaje perfecționate. Nu e o răspundere concretă, legată de o lucrare,

Gh. ZAMFIR

În laboratorul Fabricii de produse cosmetice din Capitală

Foto: M. Cloș

E ușor să fii tînar?

(Urmare din pag. 1)

și să strîm o opinie publică împotriva celor care mai făceau lucru de mîntuială, să creăm un spirit general de responsabilitate, atît individual cît și colectivă. Era absolut necesar. Știti ca-am constatat? Pretențiile beneficiarilor interni au atins nivelul de exigență al beneficiarilor de peste hotare. Dacă vopseaua nu e bine dată, nu iac recepția! Asta ne obligă.

— Pot spune că am emoții. Nu la școala (sînt elev într-o IX-a la seară), ci în legătură cu asimilarea noii cazări de mare capacitate, mîntușeste cazanul Marin Măneasa. Ni se pun probleme noi, metodele, tehnologia unor operații se modifică. Totuși mă bucur gîndul că începem o treabă nouă, că vîrînd nevrînd, trebuie să învățăm încă ceva și încă ceva. De fapt, sînt convins că asta e una din bucuriile tînetelor noastre generatii, pentru că tînetul lui e proprie curiozitatea, dorința de a ști cît mai mult.

— În 1959 cînd am început să lucrez în laborator făcînd doar cîțiva ani de muncă, în fruntea laboratorului Maria Lambrache. Acesta era ritmul și mi se părea destul de greu. Acum la, în medie, 50 ani de zile zînc și curios lucru, mi se pare ușor. Nu știu cum să-mi explic acest sentiment. E adevărat, am urmat un curs de cursuri de specializare. Dar și analize au devenit mai delicate, iar aparatul mai modern, mai complicat. Poate că tocmai satisfacțiile mai mari îmi dau sentimentul că ceea ce fac și e ușor ușor. Nu știu.

„E ușor să fii tînar?” — Am fost sînd în uzină, am plecat și apoi m-am întors ca director la școala profesională, cu diploma de inginer tehnolog, spune Vasile Popa. De la sudură la pedagogie a fost un drum simplu. Mă întreb uneori dacă n-am trecut printr-o repede de la o calificare la alta. Mă sperie uneori răspunderea față de elevi, mai ales cînd constat, și asta se întîmplă aproape zilnic, progresul tehnic al uzinei, pretențiile impuse de noile produse, de noile utilaje perfecționate. Nu e o răspundere concretă, legată de o lucrare,

„E ușor să fii tînar?” — Am fost sînd în uzină, am plecat și apoi m-am întors ca director la școala profesională, cu diploma de inginer tehnolog, spune Vasile Popa. De la sudură la pedagogie a fost un drum simplu. Mă întreb uneori dacă n-am trecut printr-o repede de la o calificare la alta. Mă sperie uneori răspunderea față de elevi, mai ales cînd constat, și asta se întîmplă aproape zilnic, progresul tehnic al uzinei, pretențiile impuse de noile produse, de noile utilaje perfecționate. Nu e o răspundere concretă, legată de o lucrare,

Morala și psihologia vîrstelor

(Urmare din pag. 1)

multitudinea faptelor de conduită. Vîrsta, o dată depășită, temperatura atitudinii de disecare a faptelor mici se micșorează. Poate, de aceea, la 22 de ani, discuițiile celor de 17—18 ani stînesc adesea zîmbete.

Desigur, aceste reacții reprezentative ale vîrstelor nu sînt singurele posibile, dar fiziologia lor are o structură apropiată de tabloul ce l-am reprodus. Există, în psihologia vîrstelor, o asimilare diferențială a moralei sociale. Din păcate, unii părinți și chiar unii profesori analizează prea puțin mobilul psihologic al unor comportări ale copililor și tînetilor, în preț puțin seama de diferitele momente de cristalizare în care se întregesc și complică profilul moral. Cu armar, ori nu se acordă importanță cuvenită caracterului de vîrstă a micilor probleme morale ale anilor nematurii, ori dorința de a le curma este însoțită de metodele pedagogice cele mai potrivite. Adeseori se crede că cel mic pot fi educat prin predica moralizatoare interminabilă, iar tînetii ajunși la vîrsta care le permite însușirea conștientă a moralei prin pedepse care pot fi uneori eficiente în primii ani de școală. Ruptura dintre pedagogie și psihologie creează cadrul transformării unor acte acci-

dină cu gravitatea unor certitudini adînci, optimismlor și impetuos dar lucid.

E ușor, așadar, să fii tînar? Nu e ușor, pentru că oriunde noastră angajează tînetul într-o vastă operă de construcție, în încredințarea sarcinii de răspundere în toate domeniile de activitate, îi solicită toată energia și forța lui creatoare. E ușor, pentru că tînetul pornește azi pe un lăgas larg deschis, își dezvoltă armonios aptitudinile și talentul sub privirea atentă și grija părintească a întregii societăți și are astfel satisfacția vie a creației și sentimentul sigur al viitorului.

dentale în conduită dezordonată permanentă, duce la apariția unei stări morale de opoziție față de anumite norme de conduită din mediul școlar și, prin extrapolare, pot deveni chiar mult mai grave. După părerea mea procesul instructiv-educativ din școli ar avea mult de cîștigat printr-o colaborare mai strînsă dintre pedagogii și psihologi. Cu forțe unite ar putea fi studiate o seamă de aspecte educative pe care le cred de o deosebită actualitate. Și iată de ce? O dată cu succesele noastre în opera de construire a socialismului a crescut și cea subită limită psihologică a ceea ce se consideră că se poate aștepta, se poate cere de la viață și societate. Copilul nu cunoșce nici prețul, nici efortul implicat în realizarea a ceea ce vrea. Nu îi se poate reproșa nimic în această privință. El sînt consumatorii unui nou nivel de existență, care cere și creează un nou univers cultural, o nouă structură a relațiilor de conviețuire. Momentul moral al acestei etape a construcției socialiste ar trebui supus unui studiu atent care să permită stabilirea unor coordonate educative cît mai adecvate atît în școală cît și în familie, a unor mijloace educative cît mai concordante cu ceea ce înțelegem prin idealul nostru educativ.

PE RAMPA GĂRII

„I.U.T.” avea în locație de 6 zile 37 de vagoane, iar „Cometrol” 10 vagoane. În total se și adunaseră numai la aceste două întreprinderi peste 6.000 de ore locații. Din cauza că se tăvăneauză descărcarea și transportul mărfurilor, activitatea la magazia stației este stînjînită, vagoanele nu pot fi trimise acolo unde sînt așteptate.

Și în alte stații se întînesc cazuri de tăvănoare la încărcarea și descărcarea vagoanelor, la eliberarea rampei. În stația Cîmpana, mușcel zăc de multe luni cantități însemnate de lemn de mină — semnalează N. SIMIOANA. I. F. Rucăr obișnuiește să aducă în stație material lemnos care nu este programat pentru expediere. În schimb, nu încarcă materialul programat la timp și nu folosește întreaga capacitate a vagoanelor. Dar cite și felurile mărfuri nu așteaptă prin stații! La Pașcani — bănci școlare, butoaie, îngrășăminte; la Babadag — sute de tone de cărbuni, cărămizi, cherestea, balast; la Sighetul Marmăției — busteni, caolină. Iată doar unele din produsele uitate pe rampe, unde se amestecă între ele, se risipeșc, se deteriorează și putrezesc, împiedică activitatea ceferșierilor, în timp ce acolo unde ele trebuiau să ajungă, li se simte lipsa.

„Eu cred că organele de resort admit cu prea multă ușurință justificările aduse de întreprinderi cînd este vorba de locații — scrie corespondentul voluntar C. DOLNICEANU, din Babadag. Dacă ar plăti locațiile din buzunarul propriu atunci cînd întîrzierile provin din neglijență sau proastă organizare a muncii, conducătorii de întreprinderi ar depune toate eforturile pentru încărcarea și des-

Se cere deci ca sfaturile populare, conducerile întreprinderilor și organele C.F.R. să ia măsuri pentru repararea și întreținerea căilor de acces și a rampei stațiilor, să organizeze temeinic munca de încărcare-descărcare și de eliberare a rampei încît toate mărfurile expediate să ajungă la destinație în termenul stabilit.

Nicolae ENUȚA

TEATRE

- Teatrul de Operă și Balet: BAL MASCAT 19.30.
- Teatrul de stat de operă: LOGODNICUL DIN LUNA (premieră) — 19.30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comediei): EURIPIDE — 19.30 (sala Sucevei): ÎNTILNIRE CU ÎNGERUL — 19.30.
- Teatrul de Comedie: RINOCERII — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Ștefan Măgureanu nr. 1): ÎN TRĂNVAI NIMIC DORINȚĂ — 19.30 (sala din str. Al. Șahia nr. 76 A): CAZUL OPPENHEIMER — 19.30.
- Teatrul „C. I. Nottara”: SONET PENTRU O PĂPUȘĂ — 20.
- Teatrul „Barbu Belavăncuș”: ARICIUL DE LA DOPUL PERFECT — 20.
- Teatrul Mic: SIMPLE COINCIDENȚE — 19.30.
- Teatrul evreiesc de stat: PETITŢAREA — 20.
- Studiul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: ONDINE — 20.
- Teatrul „Tăndărică” (sala din Calea Victoriei): GULIVER ÎN TARA PĂPUȘILOR 10/17 (sala din str. Academiei): AMNARUL — 17.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): REVISTA DRAGOSTEI — 20 (sala Victoriei): OMUL ZĂPEZILOR — 20.
- Circuitul de stat: SPECTACOL PREZENTAT DE CIRCULE MARE DIN MOSCOVA — 19.30.

TELEVIZIUNE

- 19.00 — Televizorul de seară ● 19.15 — Teatrul de păpuși pentru copii: RAPSOIDI PE... DEGETE ● 19.50 — Pentru școlari: Microorganismele ● 20.00 — Săptămîna ● 21.00 — Avânturile ● 21.15 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice: NIGER ● 21.45 — Varietăți pe peliculă ● 22.05 — Seară de poezie românească ● 22.25 — Vitrina discului ● 22.55 — Televizorul de noapte, Buletinul meteorologic.

CINEMATOGRAFE

- RĂSCOALA — cinematoscop: Patria (completare Tara Hategului) — 9; 11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21.15.
- FIFI INARIPATUL: Republica (completare Pasul) — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.15.
- A FOST CINDVA HOT — cinematoscop: București (completare) — 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21, Modern — 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21 (la ambele completare Rășinari) Feroviar (completare Pasul) — 8.45; 11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21.15.
- BEATA: Excelsior (completare Pirvu Mutu-zugrăvul) — 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21.
- BARCAGIUL — cinematoscop: Vaslui (completare) — 9.30; 11; 13.30; 16; 18; 21.
- PRONCIATA: Republica (completare) — 8.45; 11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21.15 (la ambele completare Energia).
- MIZERABILI: Cinemateca (completare Charlot, actor de cinema) — 10; 12; 14; 16; 18; 20; 22.
- CEA MAI FRUMOASA: Capitol — 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21.
- VANINA VANINI: Victoria — 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21, Flamura — 10; 12.30; 15.30; 18; 20.30.
- JANE: Central — 10; 12.30; 15.15; 18; 20.45, Vitorul — 15.30; 18; 20.30.
- ARȘITA — cinematoscop: Lumina (completare Tîrșuri și lărmăroace) — 10; 12; 14; 16; 18.15; 20.30, Înfrîntarea — 10; 12; 14; 16; 18; 20; 22.
- EXPRESUL PARIS—MUNCHEN: U-nion (completare Scoarpe populare) — 15; 17; 19; 21.
- SECRETUL TRECUTULUI — PICTORESCUL PRAGA: În COSTUM DE SCAFANDRU — DEASURĂ PĂMÎNTULUI — MAESTRUL BOXEAZĂ — POLITETE? — Timpuiri Noi — 10—21 în continuare.
- GULEȘTI: Republica — 17.45; 20.30, Arta — 10; 12.30; 15; 17.30; 20.
- CĂTIFEAUA NEAGRĂ — cinematoscop: Dacia (completare Vizita comunistă) — 14; 16.15; 18.45; 21.
- PROCESUL DE LA NURNBERG — ambele serii — Cosmos — 16; 19.15, Moscovit — 10.30; 15; 19.15.
- ANI CLOCOTITORI: Grivita — 10; 12.30; 15.30; 18; 20.30, Aurora — 10; 12.30; 15.30; 18; 20.30 (la ambele completare Poitete).
- WINNIE: cinematoscop (seria 11-a): București (completare Ceramica din Oboga) — 9.30; 11.45; 14.15; 16.15; 18.30; 20.45, Tomis (completare Arme ale cunoașterii) — 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30, Melodia (completare Vizita comunistă) — 10; 12.15; 14.30; 16.45; 19; 21.15.
- CALEA VICTORIEI SAU CHEIA VISURILOR: Victoria (completare O vîntoasă neobșnuită) — 16; 18.15; 20.30 (completare Gara) — 15; 17; 19; 21.
- DEPĂȘIREA: Flacăra — 13; 15.30; 18; 20.30, Drumul Sării — 15; 17.30; 20 (la ambele completare Și acum putăți ghimășii).
- MUNCILE LUI HERCULE: Vitan (completare Cînd soția e plecată) — 11; 16; 18.15; 20.30.
- TOM JONES: Mioria (completare Vizita comunistă) — 9.30; 12.15; 15; 18; 21, Foca (completare Sărbătorile Unirii Principatelor Române) — 11.30; 15; 17.45; 20.30.
- VIZITA — cinematoscop: Munca — 14.30; 16.30; 18.30; 20.30.
- ÎNTR-UN VAGON: O.A. 6: Popular (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Banat) — 16; 18.15; 20.30.
- AUTORITAZIA DE CĂSĂTORIE: Cîșinău (completare În Cosmos) — 16; 18.15; 20.30.
- SAH LA REGE: Colectiva (completare Sărbătorile Unirii Principatelor Române) — 16; 18.15; 20.30.
- ÎN PUSTIUL PATAGONIEI: Voieva (completare Coșul) — 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21.
- FATA DIN JUNGLA: Floresca — 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45.
- GUSTUL MIERII: Rahova (completare Cronică la un miracol) — 15.30; 18; 20.30, Cotroceni (completare Redal-ne viața) — 15.30; 18; 20.30.
- TRAGET ÎN STANISLAU I: Progresul (completare Adam și Eva în Flat lung) — 14; 16.15; 18.30; 20.45.
- AȘA: Ferentari (completare Sărbătorile Unirii Principatelor Române) — 16; 18.15; 20.30.

Elogiu hărniciei

(Urmare din pag. 1)

raion și din regiune privind metodele cele mai economice în construcția adposturilor pentru animale, în folosirea apelor frezice la irigații, în administrarea îngrășămintelor chimice la culturile cerealiere și tehnice, în organizarea muncii brigăzilor. Un lucru important este, după părerea mea, faptul că în cooperativa noastră s-a realizat permanențizarea omenilor în sectoarele pentru care au fost pregătii. Avem brigadierii de timp, lucrătorii la grădini, ca și crescătorii de animale, care muncesc în același loc de zece ani. Ei au devenit, fără exagerare, maeștri ai producțiilor mari, specialiști în creșterea rațională a vitelor sau grădinarii pasionați.

A doua zi am vizitat sectorul zootehnic al cooperativei și o parte din terenul agricol. Președintele și agronomul aveau prilejul să arate acum, la fața locului, ceea ce aseedă punea să suna ca un elogiu orgolios. Am vizitat „fabrica” de puși, unde cele 12 incubatoare construite de industria oțelăndă dau într-o singură săptămîna 28 mii de puși. Am vizitat „culturile în solulul nutritive”, amenajate într-o seră și unde orzul încolțește și crește ca niște deso covoaie verzi în lăvi metalice. Am admirat crescătorii de păsări, cu hale liniare, fiecare pentru ote 5 mii de păsări. PeŃre Ionescu, brigadierul fermei de păsări, nu spune cu mîndrie că anual, din 1961

POSTA REDACȚIEI

In drumul lor spre fabricii sau cantiere, oagare sau mașinile, cele mai felurite produse ale economiei naționale își dau înfrîntire pe rampa stației de cale ferată. Mai multe scrisori sosite la redacție în ultimul timp menționează că în unele stații C.F.R. rampele sînt prost gospodărite, iar drumurile de acces impracticabile.

Prin smircuri și peste dimburi...

Referindu-se la starea drumului de acces spre rampa C.F.R. din portul Corabia, corespondentul voluntar S. COTĂRAN scrie: „O porțiune a acestui drum este pietruită. Dar are foarte multe gropi în care autocamioanele intră pînă la osie. Accesul la linia 4-a și mai greu din cauză că drumul nu-i pietruit. Pe vreme de ploaie șoferii abia reușesc să scoată autocamioanele din noroie”.

Pe drumul spre rampa stației Cură Beliei e un du-te-vino continuu, mai ales de tractoare cu remorci, ne scrie corespondentul voluntar ION PADURE. Ele transportă calcar de la stație spre fabrica de var, iar de aici înapoi la rampa stației — var și fier. Acest drum este plin cu gropi și noroie”. Drumurile proaste de acces pot fi văzute în multe stații de cale ferată. „Piața se găsește destulă în raionul Iștria, dar nimeni nu se îngrijeste de pavarea drumurilor de acces spre rampa stației Babadag, ne-a scris CONSTANTIN DOLNICEANU”. Și în stația C.F.R. Iași sînt locuri unde autocamioanele se împotmolesc lîngă rampe. Ar fi interesant dacă economistii ar calcula cam ce valori se risipeșc din cauză că aceste drumuri sînt proaste: uzajul și defectarea

Cînd pagubele nu sînt suportate din propriul buzunar

La calea ferată există o regulă: cine nu desarcă sau nu încarcă vagoanele în timpul stabilit, cine lasă marfa de pe rampe peste un anumit termen — plătește locație. Ar fi de așteptat ca, cel puțin pentru a nu plăti locații, conducătorii de întreprinderi să ia măsuri pentru prevenirea întîrzierilor în încărcarea și descărcarea mărfurilor, în eliberarea rampei C.F.R. Dar lucrurile nu întodeauna se petrec așa. „Vizitînd în ziua de 14 februarie rampele magazilor de mărfuri din stația Iași, scrie IORDACHE CHIRVASE, am rămas surprins de numărul mare de vagoane care așteptau să le vină rîndul la descărcat, de cantitățile de mărfuri, utilaje, ambalaje și materiale care stau neridicate prin magazii, pe rampe, printre și de-a lungul liniilor. Am aflat că

mașinilor, combustibilul irosit în plus, risipă și deteriorări de mărfuri, timp pierdut etc. Poate că argumentul cifrelor ar oferi sfaturilor populare și organelor C.F.R. o imagine convingătoare a ceea ce înseamnă să neglijezi niște capete de drum, le-ar arăta că nu-i rentabil să se scumpească la țările... ȘI în alte stații se întînesc cazuri de tăvănoare la încărcarea și descărcarea vagoanelor, la eliberarea rampei. În stația Cîmpana, mușcel zăc de multe luni cantități însemnate de lemn de mină — semnalează N. SIMIOANA. I. F. Rucăr obișnuiește să aducă în stație material lemnos care nu este programat pentru expediere. În schimb, nu încarcă materialul programat la timp și nu folosește întreaga capacitate a vagoanelor. Dar cite și felurile mărfuri nu așteaptă prin stații! La Pașcani — bănci școlare, butoaie, îngrășăminte; la Babadag — sute de tone de cărbuni, cărămizi, cherestea, balast; la Sighetul Marmăției — busteni, caolină. Iată doar unele din produsele uitate pe rampe, unde se amestecă între ele, se risipeșc, se deteriorează și putrezesc, împiedică activitatea ceferșierilor, în timp ce acolo unde ele trebuiau să ajungă, li se simte lipsa.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Republicii Populare Chineze la București

Cuvântările rostite

În cuvântarea rostită cu acest prilej, ambasadorul Republicii Populare Chineze a exprimat, în numele poporului și guvernului chinez și al președintelui Liu Șao-ți, înalta lor considerație și călduroasă salutare pentru poporul și guvernul român și președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica.

Subliniind că între poporul chinez și poporul român s-a statornicit o prietenie profundă și de nezdornicit în cursul îndelungatei lupte revoluționare, ambasadorul Republicii Populare Chineze a remarcat că în ultimii ani relațiile de colaborare și înțelegere dintre țările noastre în domeniile politic, economic, cultural și tehnico-științific au cunoscut o dezvoltare multilaterală și rapidă. El și-a exprimat profundă convingere că acestea se vor consolida și dezvolta tot mai mult.

Relevând realizările obținute sub conducerea Partidului Comunist Român în opera de construire a socialismului și încrederea cu care poporul român luptă pentru realizarea noului plan cincinal, pentru înflorirea și pe mai departe a României, ambasadorul Republicii Populare Chineze a spus: „Poporul chinez se bucură din inimă de succesele obținute de poporul frate român și-i urează, în mod sincer, să obțină consecințele și mai mari în consolidarea și dezvoltarea cuceririlor revoluției socialiste, în dezvoltarea operii de construcție socialistă”.

În încheiere, ambasadorul a arătat că în misiunea sa în Republica Socialistă România nu va precepeți nici un efort pentru consolidarea și dezvoltarea și pe mai departe a prieteniei frățești dintre poporul chinez și poporul român și a colaborării strânse dintre cele două țări.

În răspunsul său, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a exprimat sincere mulțumiri pentru cuvintele prieteniești și urările rostite la adresa poporului român și a rugat pe ambasador să transmită din partea Consiliului de Stat, a Consiliului de Miniștri, a poporului român și a sa personal, calde

salutări președintelui Republicii, Liu Șao-ți, Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze și întregului popor chinez.

Președintele Consiliului de Stat a arătat că oamenii muncii din Republica Socialistă România se bucură sincer de realizările Republicii Populare Chineze în toate domeniile vieții economice, culturale, tehnico-științifice și întresc sentimente de profundă stimă și sinceră prietenie față de eroul popor chinez, care construiește cu succes socialismul sub conducerea Partidului Comunist Chinez. Poporul român urează din inimă poporului chinez prieten noi și tot mai mari succese în munca plină de elan, pentru înflorirea patriei sale.

Sintem bucuroși să subliniem — a spus în continuare președintele Consiliului de Stat — că între țările noastre s-au statornicit relații de prietenie și colaborare bazate pe principiile egalității în drepturi, respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, întruajutorării frățești și avantajului reciproc, care se adăncesc și se largesc continuu, spre binele ambelor noastre popoare, în interesul cauzei socialismului și apărării păcii în lume.

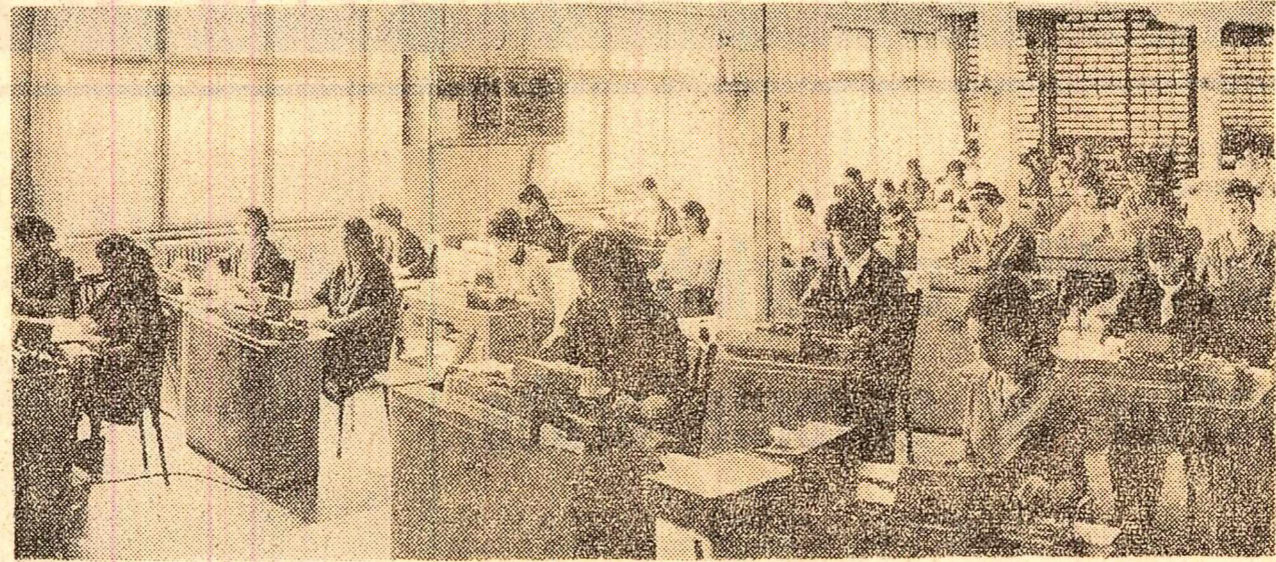
În încheiere, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România a urat ambasadorului Republicii Populare Chineze succese în îndeplinirea misiunii ce i-a fost încredințată, asigurându-l că se va bucura de tot sprijinul și ajutorul Consiliului de Stat, al guvernului român și al său personal.

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a avut o convorbire cordială cu ambasadorul Republicii Populare Chineze, Tzen Lun-ciuan.

La solemnitatea prezentării scrisorilor de acreditare și la convorbire au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

Ambasadorul Republicii Populare Chineze a fost însoțit de membrii ambasadei.

(Agerpres)

Direcția Centrală de Statistică din Capitală. Una din sălile în care se vor prelucra datele recensământului populației și locuințelor. Foto: R. Costin

Pentru ce se recenzează clădirile și locuințele

Recensământul care se efectuează în prezent în țara noastră este — așa cum s-a practicat în ultima vreme în diferite țări — un recensământ al populației, combinat cu cel al locuințelor. Prin această îmbinare de probleme se realizează o prelucrare multilaterală, relativă, a datelor despre populație și locuințe, ceea ce va asigura obținerea unui vast și valoros material privind condițiile de locuit ale populației.

Înregistrarea locuințelor este o lucrare destul de complicată, fiind legată atât de măsurători și de alte constatări directe, care se fac de către recenzi, cit și de o serie de particularități de natură tehnică. În consecință, aceste înregistrări se fac în formularele de recensământ de către recenzi, atât pe baza declarațiilor populației, cit și prin constatări directe.

Pentru clădirile și locuințele aflate în administrarea statului populare, această operație este ușurată prin aceea că recenzi au la dispoziție materiale elaborate în lunile august — septembrie 1965, când au avut loc operațiile de delimitare, numerotare și măsurare a clădirilor și locuințelor. Cu această ocazie s-a întocmit un formular special, care cuprinde principalele caracteristici constructive și datele referitoare la suprafața clădirilor și locuințelor.

Această parte a recensământului constituie sursa principală de date pentru analiza condițiilor de locuit ale populației. Caracteristicile urmărite se înscriu în formularele de recensământ elaborate în acest scop: „Buletinul clădirilor” și „Buletinul locuințelor”.

„Buletinul locuințelor” se completează pentru fie-

care locuință, indiferent de locul unde se află situată, în clădiri cu altă destinație sau în construcții provizorii, dependințe și alte construcții gospodărești, unități de locuit mobile etc.

În afară de datele generale — scopul în care a fost folosită, modul de ocupare, anul construcției și forma de proprietate etc. — se înscriu în formular, pentru fiecare gospodărie din cadrul locuinței, numele și pronumele capului gospodăriei, titlul sub care deține locuința (proprietar, chirias, alte situații), numărul membrilor gospodăriei, numărul și suprafața camerelor de locuit folosite exclusiv de gospodărie și, deosebit cele folosite în comun cu alte gospodării, modul de folosință etc. Înregistrarea suprafeței locuibile pe întreaga lo-

cuință, a celei în folosință exclusivă a fiecărei gospodării și separat, a celei în folosință comună a mai multor gospodării, va permite corelarea diferențiată pe localități a numărului membrilor oastei, calcularea suprafeței ce revine pe o persoană, densitatea populației pe camere și suprafețe, modul de utilizare a spațiului existent și a dependințelor cu care sînt înzestrate locuințele etc.

Recensământul populației și locuințelor va permite obținerea de date pe regiuni, raioane, orașe și va crea o bază documentară pentru cercetarea fondului de locuințe, pentru studiul sistemelor de orașe și satelor.

I. PREDESCU
director adjunct
în Direcția Centrală
de Statistică

25 DE ANI DE LA MOARTEA LUI NICOLAE TITULESCU

Sesiunea comemorativă din Capitală

Joi a avut loc în sala mică a Palatului Republicii Socialiste România sesiunea comemorativă prilejuită de împlinirea a 25 de ani de la încetarea din viață a lui Nicolae Titulescu, organizată sub auspiciile Ministerului Afacerilor Externe, Academiei, Ministerului Invățământului și Asociației de drept internațional și relații internaționale.

Au fost prezenți Manea Mănescu, secretar al C.C. al P.C.R., Roman Moldovan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe, Ștefan Bălan, ministrul Invățământului, Pompliu Macovei, președintele Comitetului de stat pentru cultură și artă, Adrian Dimitriu, ministrul Justiției, acad. Iorgu Iordan, vicepreședinte al Academiei, Athanase Joja, președintele Comisiei naționale pentru U.N.E.S.C.O., și prof. univ. Takacs Ludovic, membri ai Consiliului de Stat, membri ai conducerii unor ministere, ai Academiei și altor instituții centrale, oameni de știință și cultură, profesori universitari, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și din alte instituții de stat, reprezentanți ai presei române și străine, studenți, un număr numeros public.

La sesiune au luat parte rude și prieteni ai lui Nicolae Titulescu. Au asistat așii ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Sesiunea comemorativă a fost prezidată de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, care a evocat figura lui Nicolae Titulescu, om politic și diplomat român de seamă, militant pentru apărarea independenței și suveranității naționale, pentru pace și relații de bună vecinătate între state.

În continuare au prezentat comunicări: prof. univ. George Macovecu despre „Nicolae Titulescu — diplomat român progresist; activitatea sa pentru apărarea independenței, suveranității și integrității teritoriale a României, pentru apărarea și consolidarea păcii și crearea unui sistem de securitate colectivă”; Costin Murgescu, membru corespondent al Academiei — „Nicolae Titulescu — despre relațiile economice dintre state”; prof. univ. Grigore Geamănu — „Contribuția lui Nicolae Titulescu la dezvoltarea dreptului internațional”; prof. univ. Traian Tomescu, membru corespondent al Academiei — „Nicolae Titulescu — profesor și cercetător în dreptul civil”. (Agerpres)

La Palatul Națiunilor din Geneva

GENEVA 17. Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite: Joi la prinz, la Palatul Națiunilor s-au comemorat 25 de ani de la moartea eminentului diplomat român, Nicolae Titulescu. Au participat lordul Chalfont, (Anglia), Adrian Fisher (S.U.A.), Semion Tarapkin (Uniunea Sovietică) — Antonio Correa do Lago (Brazilia), Carlo Lukano (Bulgaria), U Thi Han (Birmania), E. L. M. Burns (Canada), Zdenek Cernik (Cehoslovacia), Amha Abera (Etiopia), V. N. Trivedi (India), Francesco Cavalletti (Italia), Antonio Gomez Robledo (Mexic), L. C. N. Obi (Nigeria), M. Blusztajn (Polonia), Hussein Khalaf (R.A.U.), A. Myrdal (Suedia), șefii ai delegațiilor și delegați permanenți la Conferința celor 18 state pentru dezarmare: Dragoslav Protici, reprezentant special al secretarului general al Națiunilor Unite la tratativele pentru dezarmare, William Epstein, reprezentant special adjunct al secretarului general al Națiunilor Unite la tratativele pentru dezarmare, De Nout, șeful protocolului Palatului Națiunilor, conducătorii ai instituțiilor specializate și ai altor organizații avind sediul la Geneva, reprezentanți consulari, funcționari internaționali, ziaristi elvețieni și străini. Au fost prezenți Vasile Dumitrescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Elveția, șeful delegației române la Conferința celor 18 state pentru dezarmare, și Nicolae Ecobese, reprezentant permanent al Republicii Socialiste România pe lângă Oficiul Națiunilor Unite la Geneva.

Din partea Consiliului de Stat al țării și cantonului Geneva a fost prezent șeful Protocolului, Paul Gotteux. Consiliul administrativ al orașului Geneva a fost reprezentat prin consilierul Pierre

Bouffard. Au mai participat fostul secretar general adjunct al Societății Națiunilor, Pablo de Azcarate și Florez, și alte personalități care l-au cunoscut pe Nicolae Titulescu.

Aprecind rolul important jucat de Nicolae Titulescu în activitatea primului organism politic internațional care a fost Liga Națiunilor. P. P. Spinelli, directorul general al Oficiului Națiunilor Unite la Geneva a spus: „Nicolae Titulescu credea în pace, în posibilitatea unei înțelegeri între popoarele lumii. Cred că și în lumea de azi avem nevoie de asemenea oameni de stat”.

Th. Agnides, fost ambasador al Greciei, fost subsecretar general la Liga Națiunilor, evocând figura diplomatului român a subliniat că N. Titulescu era plin de mindrie când apăra interesele României. Cit despre adversari, stia să le primească loviturile, dar mai ales să le riposteze prin fraze bogate și pline de forță. Nu-i voi uita niciodată, a spus vorbitorul. Anii au trecut, am cunoscut un război atroce care a răscolit lumea. Aceasta nu mă împiedică azi, când calc pragul acestui palat, să încerc sentimentul că ascult din nou ecorile discursurilor lui Titulescu. Omul acesta, de o vivacitate frenezantă, a marcat cu putere o epocă și a trasat o diră strălucitoare pe cerul Genevei.

A luat apoi cuvântul ambasadorul Republicii Socialiste România la Geneva, Vasile Dumitrescu, șeful delegației române la Conferința celor 18 state pentru dezarmare, care a vorbit despre viața și opera lui Nicolae Titulescu și despre prețuirea de care acest cunoscut diplomat român se bucură astăzi în patria sa, Republica Socialistă România.

Emisiunea specială a radiodifuziunii franceze

PARIS 17. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: În cadrul manifestărilor organizate în Franța cu ocazia comemorării a 25 de ani de la moartea diplomatului român Nicolae Titulescu, la radiodifuziunea franceză a avut loc joi o emisiune specială. Patru eminente personalități franceze care l-au cunoscut bine pe Nicolae Titulescu — Paul Boncour, fost președinte al Consiliului de Miniștri al Franței, René Massigli, fost ambasador al Franței la Londra și fost secretar ge-

neral al Ministerului Afacerilor Externe francez, Vladimir d'Ormesson, membru al Academiei Franceze, fost ambasador, președintele Comitetului Organizației de Radio și Televiziune Franceză (O.R.T.F.) și cunoscuta ziaristă Geneviève Tabouis — au evocat episoade din viața diplomatului român și rolul important pe care l-a jucat el între cele două războaie mondiale, în special în perioada când a prezidat ședințele Ligii Națiunilor (1930 și 1931).

FAPTUL COTIDIAN DIVERS

• În cinstea aniversării a 45 de ani de la crearea Partidului Comunist Român, Casa creației populare a orașului București organizează în colaborare cu Consiliul local al sindicatelor un concurs deschis artiștilor plastici amatori din Capitală, cu tema „Sub conducerea Partidului frăim o viață nouă”. De asemenea, organizează pe tema „Te slăvim, Partid iubit” un concurs de poezie și proză la care pot participa membri ai cercurilor literare. Lucrările se pot trimite până la 15 aprilie pe adresa: Casa creației populare a orașului București, Piața Cosmonauților nr. 7. Cele mai bune vor fi premiate.

• Filiala din Iași a Academiei, împreună cu Universitatea „A. I. Cuza” au organizat ieri în aula „Mihail Eminescu” a universității un simpozion cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la moartea lui Garabet Ibrăileanu.

• Conferința raională ale uniunilor cooperatelor de consum

În întreaga țară au loc conferințele raionale ale uniunilor cooperatelor de consum. Cu acest prilej se trec în revistă realizările obținute, se dezbate probleme privind deservirea populației sătești, aprovizionarea ritmică a cooperatelor, extinderea rețelei comerciale și a celei de prestări de servicii etc. Delegații la conferințele aleg noile organe de conducere ale uniunilor raionale și delegații la conferințele regionale.

• În cadrul celei de a 2-a etape de extindere a Combinatului de celuloză și hirtie Brăila au fost terminate lucrările de montaj la noua fabrică de celuloză.

În premieră pe țară

Joi seara, pe scena Teatrului Național din Cluj a avut loc premiera pe țară a piesei „Ifigenia în Aulis” de Euripide, în românește de Alexandru Pop. Regia — Vlad Mțgur, scenografia — Jules Perahim, maestrul emierit al artei, muzica — Pascal Bentoiu, laureat al Premiului de Stat.

• În cartierul Mihai Bravu, aproape de Calea Dudești din Capitală, se amenajează un nou

parc, pe o suprafață de circa 10 hectare. În prezent se „taie” alei, se plantează arbori, arbuști și flori de sezon în jurul terenurilor de sport.

• În cadrul marilor aniversări culturale, recomandate de Consiliul Mondial al Păcii, la sfârșitul acestei luni va fi sărbătorit și în țara noastră scriitorul spaniol Miguel de Cervantes, de la moartea căruia se împlinesc 350 de ani.

Expoziție de fotografii

În sala Asociației artiștilor fotografi din România, str. Brezoiu nr. 23—25, s-a deschis o interesantă expoziție personală de fotografii a artistului fotograf Sandu Mendrea. Autorul expune 115 lucrări alb-negru și color, rod al unei intense activități desfășurate în ultimii 10 ani.

• Colectivul Operei maghiare de stat din Cluj a dat ieri un spectacol cu opera „Don Carlos” cu concursul artistei populare din R.S.F.S. Rusă, Irina Arhipova, de la Teatrul Mare din Moscova.

• Agenția O.N.T. București organizează o excursie la Craiova, cu prilejul meciului de fotbal din cadrul categoriei A, dintre echipele Știința Craiova-Rapid. Transportul se face cu autocarele, asigurându-se totodată și biletul pentru meci. Plecarea are loc duminică la 6,30 din fața restaurantului „Cina”, însoțirea în aceeași zi în jurul orei 22. Inscriserile se fac la agențiile din Calea Victoriei 100 și bd. Republicii 68.

Cum va fi vremea

Timpul probabil pentru zilele de 19, 20 și 21 martie. În țară: Vreme schimbătoare, cu cerul temporar noros. Vor cădea ploți izolate, mai frecvente în jumătatea de nord a țării. Vânt slab până la potrivit din sectorul vestic. Temperatura în creștere mai ales la începutul intervalului. Minimele vor fi cuprinse între minus 3 și 7 grade, iar maximele între 7 și 17 grade. Ceață locală. În București: Vreme schimbătoare, cu cerul temporar noros. Vânt slab, până la potrivit, predominant din sectorul vestic. Temperatura în creștere ușoară. Ceață slabă.

DE CE NU-ȘI ÎNDEPLINEȘTE PLANUL UZINA DE PRELUCRARE A MASELOR PLASTICE — IAȘI

(Urmare din pag. 1)

să se elaboreze norme tehnice de timp, corespunzătoare nevoilor reale ale producției. Serviciul de organizare a producției să-și ocupe locul cuvenit în uzină, adică acela de concepție, de studiere, elaborare și aplicare a celor mai potrivite forme și metode de organizare a producției.

Am amintit mai înainte de stagnările în producție. La uzina „Din Iași”, ele nu sînt deloc de neglijat. Dinău instalații de tras folie de polietilenă au stat în luna ianuarie cîte patru zile, ca urmare a spargerii rulmenților de presiune. În tot acest timp s-a pierdut o producție de 7,2 tone folie polietilenă. De asemenea, în ianuarie s-au prelucrat cu 980 de butoaie și 1 020 canistre mai puțin, din cauza staționării accidentale a agregatelor pentru corpuri suflante, la care s-au produs dese defecțiuni mecanice și electrice. Și în februarie, 3 utilaje principale au stat nefolosite aproape 50 de ore.

Nu calitatea utilajelor este necorespunzătoare. Uzina a fost dotată cu mașini și instalații moderne, pentru care statul a cheltuit importante fonduri bănești. De vină sînt cei care execută reparațiile și controlează calitatea lor, precum și conducerea uzinei, care privește superficial pregătirea și ridicarea calificării muncitorilor. Se mai adaugă apoi și abaterile la disciplina muncii, concretizate în numărul mare de absențe nemotivate, învoiri fără plată, întirzieri de la serviciu, care au dus la strangularea producției. În ianuarie și februarie, absențele nemotivate sau ridicate la 217 zile-om, iar scutițiile și învoiriile — la peste 250 de zile-om. Dacă luăm în calcul și staționările mașinilor din cauza accidentelor, valoarea producției nerealizate însumează aproximativ 3 milioane lei. Conducerea uzinei a trecut ușor peste aceste deficiențe. În stilul ei de muncă nu s-a statornicit încă sistemul analizelor tehnice asupra cauzelor care trag în jos nivelul indicatorilor de plan, ci, dimpotrivă, și-a făcut loc formalismul.

oară) a drapelului de unitate frunțată pe țară în ramura viticolă acestei cooperative. Pe mezagurile ei posedă adesea țărani din alte cooperative și oameni de știință pentru a studia complexul de măsuri care, aplicat la vița de vie, a dus la realizarea de recolte mari și stabile. Anul trecut, de pe 600 hectare s-au realizat aproape 10 000 kg de struguri la hectar, cu peste 2 000 kg față de cîl fusese prevăzută. Deschizătorii de drumuri în domeniul viticulturii bulgare, „oamenii cu minii de aur”, cum li se spune adesea cooperativilor din Pîrgovo, ne înfățișează cîteva din gîndurile și preocupările lor. Brigadierul Gheorghe Baldjiev ne

Faima nouă a unor vechi tradiții

(Urmare din pag. 1)

Am avut plăcutul prilej de a asista la serbările din Ziua viticulturii, una dintre manifestările tradiționale care se bucură de preluire în Bulgaria. În fiecare an, o dată cu primele semne ale primăverii, au loc

serbări populare de tăieri a viței de vie, la care participă mii și mii de oameni. Slăpînitorii din trecut căutau să imprime acestor serbări un caracter religios, de simplă închinăciune, care se bucură de preluire în Bulgaria. În fiecare an, o dată cu primele semne ale primăverii, au loc

și dansurilor, aceste serbări au devenit în ultimii ani nu numai un prilej de voieșie, de sărbătorire a fructelor recoltelor bogate, ci și de popularizare a experienței înaintașilor. Din relațiile prietenilor bulgari rezultă însemnătatea economică crescîndă pe care o are viticultura în ansamblul producției agricole. Suprafețele cu viță de vie au crescut de patru ori față de anul 1939, ajungînd în prezent la peste 180 000 hectare. Una din unitățile vestite în întreaga țară pentru metodele aplicate și rezultatele obținute în viticultură este cooperativa agricolă de muncă din comuna Pîrgovo, regiunea Ruse. Am asistat la înmînarea (pentru a cincea

povestește că, în trecut, cooperativa din care face parte se număra printre unitățile rămase în urmă. Drumul ascendent, spre titlul de frunțată, se făcuse dintr-un șir de inițiative, de munca desfășurată cu hărnicie și precizie. „Cooperativa noastră — spunea el — a livrat 4 000 de tone de struguri de masă pentru export, cu 900 de tone mai mult decît era planificat. În prezent, producția de struguri asigură 49 la sută din veniturile totale ale cooperativei. Cîț de mult sînt prețuite aceste succese reiese din faptul că, în ultimii ani, 20 de cooperatori au fost distinși cu ordine și medalii ale R. P. Bulgaria. Cu prilejul Zilei viticulturii, un grup

de cooperatori cîștigători ai înfrinței dintre brigăzile viticole au fost premiați cu excursii în România”. Adesea, cooperatori din unitățile cu cele mai frumoase realizări au înțeles că Rusia Sovietică era chemată să joace un rol de prim plan pe scena internațională. „Nicolae Titulescu — scrie în încheierea ziarului — a fost timp de mulți ani unul din reprezentanții cei mai interesați ai diplomației. Reamintim — cu acest prilej al comemorării morții sale — că Titulescu a fost și unul dintre reprezentanții ei cei mai clarvăzători”.

Ziarul „Le Figaro” consacră lui Nicolae Titulescu un articol în care scrie între altele: „Numele lui Titulescu va rămîne strîns legat de istoria diplomatică europeană de la începutul acestui secol. El a avut marele merit de a fi înțeles că Rusia Sovietică era chemată să joace un rol de prim plan pe scena internațională”. „Nicolae Titulescu — scrie în încheierea ziarului — a fost timp de mulți ani unul din reprezentanții cei mai interesați ai diplomației. Reamintim — cu acest prilej al comemorării morții sale — că Titulescu a fost și unul dintre reprezentanții ei cei mai clarvăzători”.

EFERVESCENTĂ ÎN N.A.T.O.

• Întrevederile de la Londra • Președintele Johnson și-a contramandat vizita în Europa • Schröder: „Alianța atlantică lovită în inimă”

PARIS 17 (Agerpres). — Problema raporturilor dintre Franța și N.A.T.O. continuă să se afle în centrul preocupărilor celor 14 parteneri ai Franței din alianța atlantică. La Londra, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii, Michael Stewart, s-a întâlnit miercuri după-amiază timp de două ore cu ministrul afacerilor externe al R. F. Germane, Gerhard Schröder.

Luând cuvîntul la o conferință de presă organizată la Hamburg, ministrul afacerilor externe al Germaniei occidentale, Schröder, a subliniat că cererile Franței privind efectuarea unei reforme a N.A.T.O. au „un caracter hotărâtor”. Potrivit declarației sale, dezacordul dintre statele membre ale N.A.T.O. în problemele militare sînt în ultima instanță „divergențe politice”.

Joi după-amiază, Schröder a informat Bundestagul vest-german în problemele N.A.T.O. Inițiativa Franței, a subliniat el, „lovește alianța în inimă” și ea trebuie să fie examinată de către toți membrii N.A.T.O., așa cum s-a procedat recent la Londra, în cadrul Uniunii Europene Occidentale.

Criza care s-a creat în cadrul blocului Atlanticului de nord refițe și atenția oficialităților americane. La Casa Albă, președintele Johnson a organizat o consfățuire la care au luat parte secretarul de stat, Dean Rusk, subsecretarul de stat pentru problemele politicii externe, George Ball, secretarul adjunct la Ministerul Apărării, Cyrus Vance, președintele ambasadorului S.U.A. în Franța, Charles Bohlen. În cercurile americane se relevă că pentru moment administrația Johnson nu intenționează să adopte măsuri de retragere față de Franța. Agenția Reuter, citind surse bine informate americane, relatează că datorită situației care s-a creat în cadrul alianței atlantice, președintele Johnson a renunțat la intenția de a

Un act anti-uman

În urmă cu câteva zile, Mc Closkey, purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat al S.U.A., recunoștea că aviația americană pulverizează substanțe chimice în regiunile unde se presupun concentrări ale forțelor patriotice. Or, parlamentarii controlează patru cincimi din teritoriul, cu o populație de circa 10 milioane de oameni. Deci gazele toxice sînt utilizate, practic, împotriva populației de pe întregul teritoriu al Vietnamului de sud. Ziarul „New York Times” scrie că „aviațiile S.U.A. pulverizează substanțe toxice asupra rezistențelor, provocînd distrugerea recoltei în proporție de 60 pînă la 90 la sută”. Numărul avioanelor de transport S-123, prevăzute cu dispozitive pentru împrăștierea gazelor toxice, transmise corespondentului din Saigon al agenției U.P.I., a fost dublat anul acesta. „Dacă în cursul anului 1963 — se arată într-o recentă declarație a C.C. al F.N.L. din Vietnamul de sud — au fost împrăștiate produse chimice toxice deasupra a 16 provincii din cele 45 ale Vietnamului de sud, în anul 1965 numărul regiunilor afectate a crescut la 26, pentru ca, la începutul anului 1966, folosirea acestor substanțe să fie extinsă în toate regiunile”.

Agenția americană „Associated Press” relatează din localitatea Tuy-Hoa că efectuarea unei operații cu gaze toxice a provocat moartea unui mare număr de bărbați, femei și copii, care se refugiaseră într-un adăpost antiaerian. Ziarul nord-vietnamez „Han Dan” scria de curînd că pînă în prezent au fost intoxicați peste 140.000 de locuitori sud-vietnamezi. Este cunoscut că adesea de substanțele chimice pe care le pulverizează sînt înfecați înșiși militarii americani. Nu înfăptuitor misiunea de a folosi aceste gaze este tot mai mult incredincioasă în ultimul timp mercenarilor sud-coreeni și australienilor. Recurgerea la acest mijloc barbar de a duce la războiului astfel în succesele intervențiilor lor pe teatrul de operațiuni, imposibilitatea de a stăvili lupta eroică a poporului din Vietnamul de sud. Folosirea gazelor toxice de către intervențiștii în Vietnamul de sud stîrnește indignarea și opoziția opiniei publice mondiale, ale tuturor oamenilor de bună credință. Se știe că nici în timpul celui de-al II-lea război mondial nu s-a culestat să se întrebunțeze substanțele chimice ca mijloc de luptă. Actul anti-uman săvîrșit de cercurii militariștii în Vietnam nesocotite în mod flagrant convenția de la Geneva din 1925, care interzice folosirea armelor chimice, sfidează principiile elementare ale dreptului internațional, încercîndu-i pe făptuși cu o greă răspundere.

Nicolae POPOVICI

Apelul C. C. al Frontului Patriei din Vietnam

HANOI. În capitala R. D. Vietnam s-au încheiat lucrările plenului XI-a al Comitetului Central al Frontului Patriei din Vietnam. La încheierea lucrărilor a fost adoptat un apel adresat întregului popor. Apelul expune situația gravă — creată de S.U.A. — a căreia trebuie să-i facă față poporul vietnamez, subliniază necesitatea ca întregul popor să întărească solidaritatea, să apere Vietnamul de nord și să elibereze Vietnamul de sud în vederea reunificării țării. El cheamă poporul nord-vietnamez să sporească producția, să construiască în nord un Vietnam socialist puternic, să sprijine lupta de eliberare din Vietnamul de sud și să fie pregătit să înfrîngă agresiunea americană.

Soldați americani din divizia I de cavalerie, după un atac dezașant împotriva forțelor patriotice din Vietnamul de sud

CAIRO

Rezoluțiile conferinței șefilor de guverne arabe

CAIRO 17 (Agerpres). — La Cairo s-au încheiat joi lucrările conferinței șefilor de guverne arabe. De la actuala sesiune a absentat Tunisia, care, de anul trecut, boicotează lucrările acestui organism. Într-o declarație transmisă de agenția de presă MEN se arată că participanții la conferință au adoptat în unanimitate rezoluțiile pregătite de misiștrii afacerilor externe.

Comunicatul difuzat la Cairo la încheierea lucrărilor reafirmă hotărîrea primilor miniștri arabi de a consolida pactul de solidaritate arabă, semnat la Casablanca. Participanții la lucrări au declarat, potrivit agenției MEN, că, în ce privește relațiile cu R. F. Germană, țările arabe continuă să mențină în vigoare hotărîrea adoptată anul trecut de conferința extraordinară a șefilor de guverne arabe. După cum se știe, această hotărîre recomanda țărilor arabe să rupă relațiile diplomatice cu Germania occidentală, ca urmare a recunoașterii de către R.F.G. a Iraelului și a furnizării de armament acestui stat.

În rezoluțiile adoptate, șefii de guverne au declarat că sprijină mișcările de eliberare națională din Asia și Africa și își reafirmă hotărîrea de a promova o politică de neangajare, de lichidare a colonialismului sub toate formele, de rezolvare pe cale pașnică a pro-

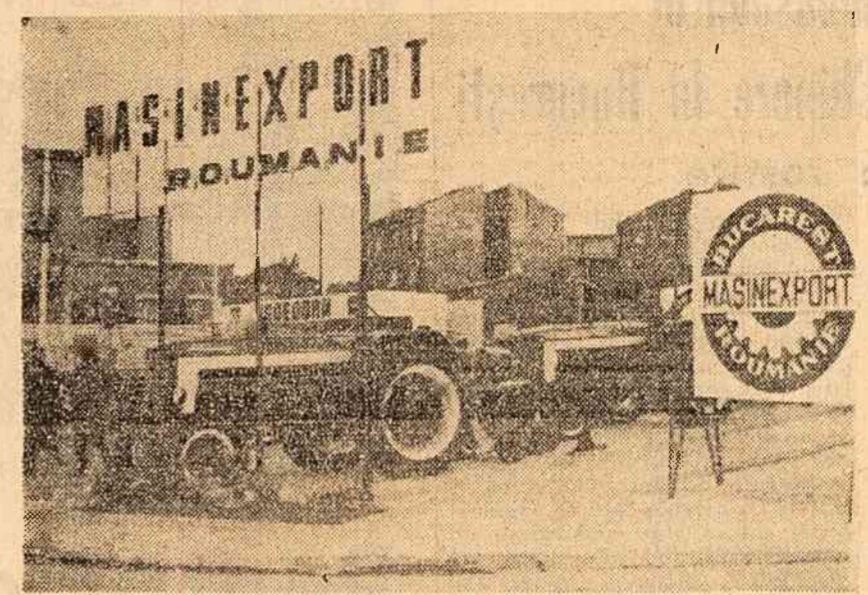
blemelor litigioase, de menținere a păcii în întreaga lume. Rezoluțiile condamnă actele de terorism și arestările în masă operate de autoritățile engleze în Federația Arabiei de sud, menționînd că țările arabe vor continua să acorde ajutor luptei de eliberare națională din emiratele Golfului Persic. Șefii de guverne arabe au cerut, de asemenea, îndeplinirea rezoluției O.N.U. cu privire la Aden, în care se subliniază necesitatea desființării bazei militare britanice și respectarea dreptului populației din acest teritoriu la libertate și independență. A fost adoptată o rezoluție în problema finanțării lucrărilor de deviere a afluenților fluviului Iordan și alta în legătură cu poziția țărilor arabe față de Organizația pentru eliberarea Palestinei.

COMUNICAT COMUN INDIANO-IUGOSLAV

NEW DELHI 17 (Agerpres). — În capitala Indiei a fost dat publicității comunicatul comun cu privire la convorbirile indiano-iugoslave care au avut loc în timpul vizitei lui Petar Stambolici, președintele Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, în India. După cum se arată în comunicat, în timpul convorbirilor s-a constatat că între India și Iugoslavia se dezvoltă relații de colaborare prietenească în domeniile economic, cultural și tehnico-științific.

Șefii celor două guverne au reafirmat atașamentul guvernelor lor față de principiile politicii de coexistență pașnică, exprimîndu-și convingerea că aceasta constituie o condiție necesară pentru menținerea păcii în lume. Cele două guverne consideră că adîncirea prieteniei dintre țările dezvoltate și cele slab dezvoltate constituie una din principalele cauze ale instabilității în lume. Abordînd problema dezarmării, cei doi șefi de guverne au salutată rezoluția O.N.U. cu privire la convocarea unei conferințe mondiale de dezarmare și s-au pronunțat în favoarea încheierii unui acord internațional privind nedesimnarea armelor nucleare.

Șefii celor două guverne și-au exprimat îngrijorarea în legătură cu situația serioasă din Vietnam și pericolul extinderii conflictului vietnamez, au reafirmat pozițiile lor în această problemă, subliniind că problema vietnameză trebuie rezolvată pe baza acordurilor de la Geneva din 1954. Ei au condamnat energic toate formele de colonialism și neocolonialism.

Mașini agricole românești expuse la cel de-al treilea Salon Internațional de agricultură de la Paris

Polonia sprijină primirea R. D. G. în O. N. U.

NEW YORK 17 (Agerpres). — Reprezentantul permanent al R.P. Polone la O.N.U., Bogdan Lewandowski, a remis președintelui Consiliului de Securitate o scrisoare în legătură cu cererea de primire în O.N.U., prezentată de Consiliul de Stat și de guvernul R. D. Germane. În scrisoare se arată printre altele că R. D. Germană este un stat suveran și iubitor de pace și primirea ei în O.N.U. va fi un nou pas pe calea spre asigurarea universalității Organizației Națiunilor Unite. Primirea R.D.G. în O.N.U. va întări prestigiul acestei organizații și îi va ridica rolul de instrument al păcii. Lewandowski a propus publicarea acestei scrisori și difuzarea ei ca document oficial al Consiliului de Securitate.

Încheierea sesiunii Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace

PRAGA 17. — Corespondentul Agerpres, Al. Liță, transmite: Joi seara s-a încheiat cea de-a 10-a sesiune a Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace. În cursul lucrărilor a fost discutat raportul referitor la politica externă a Cehoslovaciei, prezentat de Vaclav David, ministrul afacerilor externe al R. S. Cehoslovace, și a fost aprobată în unanimitate politica externă a guvernului. Sesiunea a adoptat legea cu privire la instituțiile de învățămînt superior. În cursul zilei de joi a mai fost adoptată legea cu privire la ocrotirea sănătății publice și au fost aleși unii membri ai comitetelor Adunării Naționale.

„Gemini-8” și-a întrerupt zborul

CAPE KENNEDY 17 (Agerpres). — Nava cosmică americană „Gemini-8”, avînd la bord pe cosmonauții Neil Armstrong și David Scott, a amerizat joi în jurul orei 3,18 (Ort) în Oceanul Pacific, la aproximativ 800 km est de insula Okinawa, întrerupîndu-și zborul în cursul celui de-a 7-a rotații. Cei doi cosmonauți au fost recuperați și luați împreună cu capsula „Gemini-8” de bordul contratorpilorului american „Mason”, pentru a fi transportați la Naha (Okinawa).

N.A.S.A. a ordonat întreruperea zborului. Zborul navei cosmice „Gemini-8” urma să dureze trei zile, timp în care, pe lângă înfîlțirea spațială cu racheta „Atlas Agena”, cosmonautul David Scott trebuia să părăsească cabina spațială și să rămîna în spațiu circa 2 ore și jumătate.

Președintele Austriei a vizitat Expoziția turistică română

VIENA 17. Corespondentul Agerpres, P. Stănescu, transmite: Joi după-amiază președintele Republicii Austria, Franz Jonas, a vizitat Tîrgul internațional de la Viena. Președintele s-a oprit și la Expoziția turistică a Republicii Socialiste România din clădirea Tîrgului. El a fost întâmpinat de ambasadorul Republicii Socialiste România la Viena, Mircea Ocheana, și de șeful Agenției Economice, Constantin Stoica.

Corespondență din Moscova

528 de ore în spațiul extraterestru

Întors din Cosmos, satelitul „Cosmos-110” a depus pe pămînt pe doi cosmonauți patru-pezi — cîinii Ugolek și Veterok (Cărbunăș și Vințule). Această experiență, unică în felul ei pe o orbită cosmică, a durat 22 de zile, timp în care medicii au înțeles animalele sub o observație continuă. Vasili Parin, membru activ al Academiei de Științe Medicale, a declarat că de data aceasta au fost folosite o serie de metode noi, care n-au mai fost aplicate în zborurile cosmice anterioare. În timpul zborului navei „Cosmos-110” animalele au fost supuse unor acțiuni programate dinainte și care au avut drept scop studierea particularităților reglementării circulației sanguine în condițiile unei imponderabilități îndelungate.

Cu mult interes sînt așteptate concluziile savanților asupra rezultatelor acestui experiment, căci prelungirea în zborul extraterestru pune noi probleme în fața biologiei și medicinei cosmice.

În timpul zborului unul din cîini a slujit ca experiment privind un întreg complex de excitanți pentru aprecierea funcționării sistemului cardio-vascular.

După datele primite pe canalele radiotelegrafice — subliniază un grup de savanți într-un articol publicat în presă — starea animalelor în decursul celor douăzeci și două de zile de zbor a fost satisfăcătoare. Un interes indiscutabil prezintă analiza asupra comportării animalelor făcîndu-se pe canalele de legătură ale televiziunii și care caracterizează una din cele mai importante laturi ale activității organismului viu: capacitatea lui de a-și coordona efortul muscular în condițiile imponderabilității.

S-a observat — arată savanții — că unele stări de neliniște exprimate prin clintărea capului și o oarecare agitație impusă de căutarea unei poziții mai comode, au fost înlocuite, începînd cu a opta și a noua zi, de o stare mai liniștită. Trecură așa-zisa perioadă de „înstruire” și animalele au înțeles să mai facă mișcări dezordonate.

De pe acum se poate însă constata — spun savanții — că experimentul va avea o mare importanță pentru viitoarele zboruri cosmice.

A. MUNTEANU

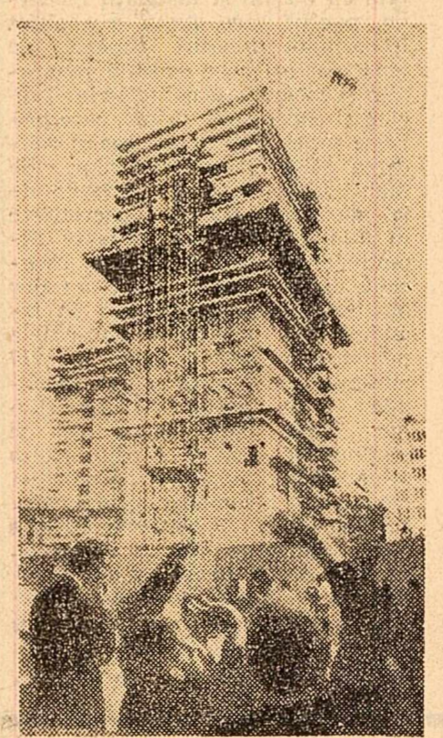
MIȘCAREA REVENDICATIVĂ A OAMENILOR MUNCII ÎN ȚĂRILE CAPITALULUI

PARIS Greva celor 360 000 de feroviari

Joi la ora 0 și un minut 360.000 de lucrători de la căile ferate au declarat o grevă care s-a extins pe toată rețeaua feroviară franceză și care va dura pînă vineri la orele 16. Desfășurîndu-se sub semnul unității de acțiune a oamenilor muncii, greva a fost inițiată de cele trei mari centrale sindicale din Franța. Direcțiunea Societății naționale a căilor ferate franceze a făcut un mare efort pentru a asigura, cu ajutorul inginerilor, cel puțin cîte un tren în direcția fiecărui oraș mare. Ea a asigurat, de asemenea, pornirea din Paris și din marile orașe din provincie a unor trenuri internaționale. Refuzul sindicatului, care grupează un anumit număr de conducători de tren, de a se alătura mișcării a permis pornirea cîtorva trenuri.

Trenuri immobilizate într-una din gările Parisului

Muncitorii feroviarilor au hotărît această nouă acțiune pentru a protesta împotriva politicii salarizării, în contextul sporirii costului vieții — după date oficiale — cu 3 la sută în 1965. Pe de altă parte, lucrătorii de la căile ferate protestează împotriva refuzului autorităților de a angaja discuții în legătură cu revendicările lor privind condițiile de lucru.

Georges DASCAL

ATENA Largi păături sociale în luptă

Autostada Alenaleftis-Corint nu a mai cunoscut zilele acestea animația obișnuită. Autobuzele circulă aproape goale, camioanele din Elefisia, înjelenite în garaje. Coșurile uriașe n-au mai trimis spre cer nori gri de fum; cuploarele, strungurile au înghețat, în timp ce miniștrii acestora s-au întrunit în sale bursale muncii în cadrul unui miting de protest împotriva concedierilor. Opleării revendicative majorează salariilor și încadrarea muncii lor în categoria muncilor grele. 500.000 de proprietari de prăvălii, drogherii, băcăni din întreaga Grecie au declarat de asemenea grevă generală pentru a-și exprima dezaprobarea față de hotărîrea oficială a șefilor de a spori de la 1 aprilie cu 15-20 la sută chiriile locurilor pe care le ocupă. În același timp, continuă greva generală a țăranilor din regiunea Tesalia, declarată în semn de protest împotriva refuzului autorităților de a revizui prețurile scăzute la care sînt cumpărate o parte din produsele lor, cum sînt bumbacul, lînă și grîul. Timp de două zile, nici un țăran din această regiune nu a venit la orașe să-și comercializeze produsele. Piețele sînt pustii. Șiruri de autobuze merg spre sațe, de unde se întorc goale. În prezent, au loc pregătiri în vederea organizării unor marșuri ale țăranilor spre capitală și orașele principale ale țării, cu scopul de a strage atenția asupra situației lor. Primăria orașului Larisa, Uniunea cooperativelor, Liga agronomilor, Liga comercianților și alte numeroase organizații de masă au publicat declarații de solidaritate cu țăranii greviști. Mai multe sindicate muncitorești și-au anunțat hotărîrea de a se alătura luptei țăranilor, manifestîndu-și solidaritatea cu revendicările lor. Preludiul acestor mișcări revendicative l-au constituit grevele din luna ianuarie, care au cuprins întreaga Grecie. Diverse categorii de oameni ai muncii își ridică glasul și de data aceasta în apărarea intereselor lor vitale.

C. ALEXANDROAIE